

[Ellinger.]

fat, hvis Hovedrevisoratet ikke tager det i sig igen. Men paa nogle Punkter er jeg dog i Stand til at vise Hovedrevisoratet tilbage. Hovedrevisoratet har af Forhandlingsprotokollen set, at vi var ganske overordentlig tilbageholdende med i Prisstigningsperioder at udbetale Godtgørelse for Stigning i Arbejds løn, selv om vi ansaa Kravet for berettiget, idet vi ræsonnerede som saa: der kommer nok et Fald i Arbejds lønnen, der rimeligvis giver Anledning til Vrøvl ved Udbetalingerne, og faar de Firmaer da igen Arbejdet, kan det være ganske praktisk at have den ældre Sag i Reserve. Vi bilder os ind, at det kun har været til Statskassens Gavn. Som Eksempel skal jeg nævne, at en Entreprenør havde fuldført et Arbejde i Maj 1919, og den attende i næste Maaned fremsatte han Krav om 505 Kr. 68 Ø. som Godtgørelse for Stigning i Arbejds løn. Men han fik først Beløbet udbetalt — det staar her i min private Bog fra den Tid, jeg førte en privat Kassebog foruden den officielle, der blev ført — den 20. December 1922. Beløbet var i og for sig rigtigt, men han fik det ikke udbetalt før. Og for et andet Arbejde, der var afsluttet i 1920, affandt vi os samtidig med ham med 1 000 Kr., skønt han gentagende havde bombarderet os med Krav om, saa vidt jeg husker, 1 800 Kr.

Som et særlig grelt Eksempel paa vor Efterladenhed nævnes det, at vi ikke har taget Hensyn til Arbejds lønnens Fald ved et Vejarbejde til et Beløb af 33 480 Kr., idet en Del af Arbejdet har været udført efter Lockouten i 1922. Det er fuldstændig rigtigt. Det drejer sig dog ikke om meget, idet Løn faldet gik meget langsomt for sig, hvad man meget let kan dokumentere. Men hvis Hovedrevisoratet vilde granske Byggeprotokollen noget dybere, vilde det opdage, at samme Firma i Prisstigningsperioden forud havde udført Arbejde til henimod det dobbelte og ikke havde faaet udbetalt Godtgørelse for Løn stigningen. Derfor paastaar jeg, at Staten har ved dette Firma ikke lidt noget Tab, men har vundet. Hovedrevisoratet slutter i flere Tilfælde af Regningens Datering, at en væsentlig Del af Arbejdet skulde være udført i Pristidsperioden. Men dersom det vil granske Datoerne for a Conto-Udbetalingerne, hvilke jo altid kun finder Sted, naar det konstateres, at der er udført Arbejde for et Beløb, der er højere end det, der udbetales, vil det opdage, at hvis der virkelig skulde være undladt noget, er det rene Smaating. Men jeg hævder bestemt, at der er passet godt paa. Jeg har fulgt de meget indgaaende og langvarige Forhand-

linger, der jævnlige fandt Sted om disse Spørgsmaal mellem Firmaerne og vore tekniske Medarbejdere. Det er muligt, at der er begaaet Fejl, det benægter jeg slet ikke, men det er hændelige Fejl, Fejl, som hænder for enhver Administration, og den Slags Fejl skulde ingen være mere villig til at undskylde end Hovedrevisoratet.

Men saa skal jeg oplyse, at selv om alle de gale Forudsætninger, som Hovedrevisoratet gaar ud fra — til Dels fordi det staar fremmed for en Del praktiske Forhold, bl. a. dem, jeg nys nævnte, og det ikke har haft nogen som helst Interesse i at søge Klaring ved at forhandle med os, vi har tilbudt det, men de vil ikke have noget med os at gøre — selv om disse gale Forudsætninger havde været rigtige, saa vilde for Ingeniørarbejdets Vedkommende Tabet ikke have overskredet 2 000 Kr., alt i alt, og for de under Arkitekterne sorterende Arbejder er Tabet ganske sikkert Nul. Paastanden om, at der paa dette Omraade skulde være paaført Statskassen noget Tab, end sige betydeligt Tab, maa jeg derfor ganske afvise, og jeg henstiller derfor til Hovedrevisoratet, at det her foretager det samme Tilbagetog, som det har foretaget med Hensyn til Udbud af Arbejder, og som det har foretaget i det Spørgsmaal, vi nu kommer til: Ingeniørhonoraret.

Dette Ingeniørhonorar er jo ikke det mindst interessante Afsnit i Hovedrevisoratets Kritik, og det er ogsaa det, der maaske mest har fanget Publikums Opmærksomhed, for det er jo noget, som Folk ligefrem kan tage og føle paa. Har man hørt Mage? Hovedrevisoratet har opdaget, at der er udbetalt Ingeniørerne ca. 38 000—46 000 Kr. mere i Honorar, end der tilkom dem! Og saadan er det; det er det, Hovedrevisoratet hævder, det staar i Statsrevisionens Betænkning i det Afsnit, der er indsat deri, og der henvises til Vedtegningerne til Konto 33 B., hvilket nu er en meget oplysende Bemærkning, da disse ligger i det hemmelige Dossier. Naar en Statsmyndighed som Hovedrevisoratet fremsætter en saa opsigtsvækkende Paastand, udslynger en saadan Beskyldning, saa skal den være urokkelig. Dette her er jo ikke Legeværk. Selvfølgelig vil Ingeniørerne ikke lade det sidde paa sig, at de har skrevet Regning paa mere, end der rettelig tilkom dem, og selvfølgelig vil jeg ikke finde mig i, at denne Sag gaar til Ende, uden at dette Spørgsmaal bliver helt klaret. Det er ikke usandsynligt, at Hovedrevisoratet har anet, at jeg fra dette Sted vilde kræve, at denne Beskyldning blev taget tilbage, eller at Staten ad Rettens